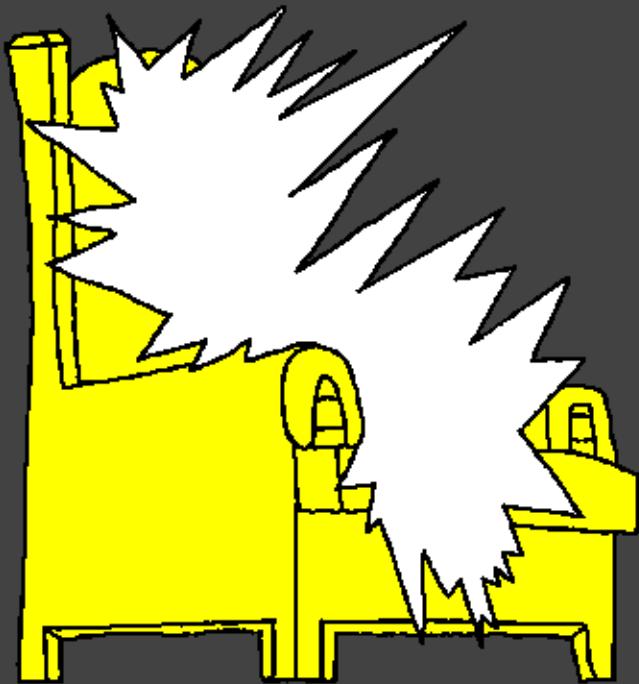

ખર્ચેલા ખાઈખલ

રજુઆત

સરગ,
પરમેશ્વર જો
લાટ ઘર

લેખક: Edward Hughes

વ્યાખ્યા કરેવાર: Lazarus
Alastair Paterson

ક્રેન્કાર કરેવાર: Sarah S.

અનુવાધક: Hanson Harry

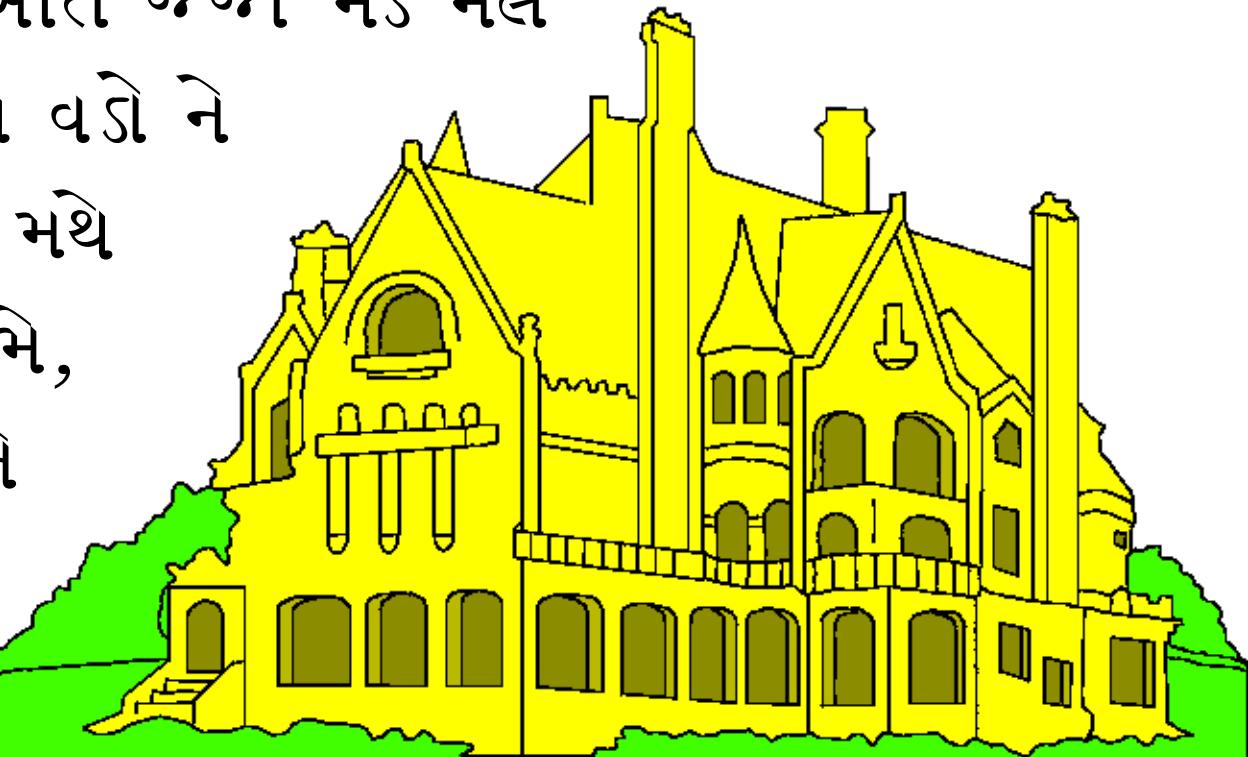
પ્રસ્તુત કરેવારા: Bible for Children
www.M1914.org

©2020 Bible for Children, Inc.

અધિકાર પત્ર—આઈ એન વાર્તાઓ નકલ કરેને છાપી સકોતા—ફેફાં
વેચાણ જો મકસદ ન હુણો ખ્યે.

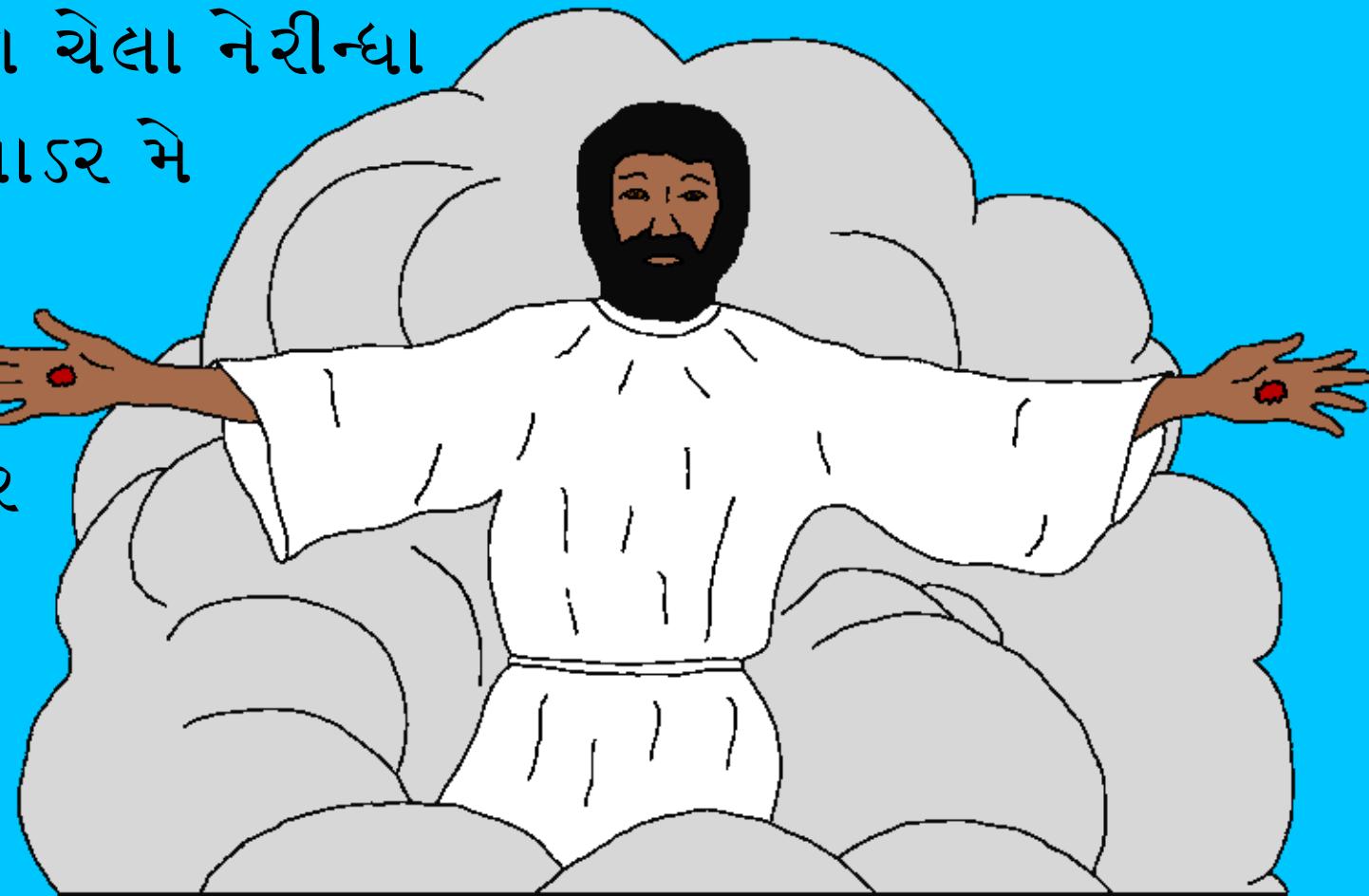
જોડે ઈસુ ઈન ઘરતી મથે વા તોડે ઓનીને પિંફે ચેલે કે સરગા
જે ખારે મેં વતાયાવા. ઓની ને એન કે મુંજે ચે જો ઘર
ચ્યાવા. હ્યો ચ્યા કે ઓતે જજા મોડે મેલ
આય. મેલ હેકડો ગચ્છ વડો ને
લાટ ઘર વેતો ઘરતી મથે
જે ઘર જે ભરોમરી મે,
સરગા ગચ્છ મોડે વડો ને
લાટ મ લાટ વેતો.

ઇસુ ચ્યા. આંઉ આંલા હક્કી ખાસી જગા તૈયાર કરેલા
વનાતો. ને જેડો આંઉ આંલા હક્કીખાસી જગા તૈયાર કરી
ગેન્ધો, આઉ વરી અચીન્ધો ને આંકે આંઉ પિંઠ આંકે કોઈ
વેન્ધો મરે મેનું જરા થીન્ધે પોય ઇસુ સરગ મે વ્યા, જેદે
ઓનીજા ચેલા નેરીન્ધા

વા. કે વાડર મે

ઇસુ
ઓની
જે નજર
સે મથે
વ્યા.

ઓન પોયા, બિસ્તી ઈસુને પાછા અચીજે ને વચ્ચન કે
ચાધ કરીએતા. ઈસુ ચ્યા કે ઉ જલધીપાછા અચીન્દા જેન જ
આશા રખે મે અચેતી પણ ઉ બિસ્તી એ જો કુરો
જોકો ઓનીજે અચે મોર ભરી વેન્દા?

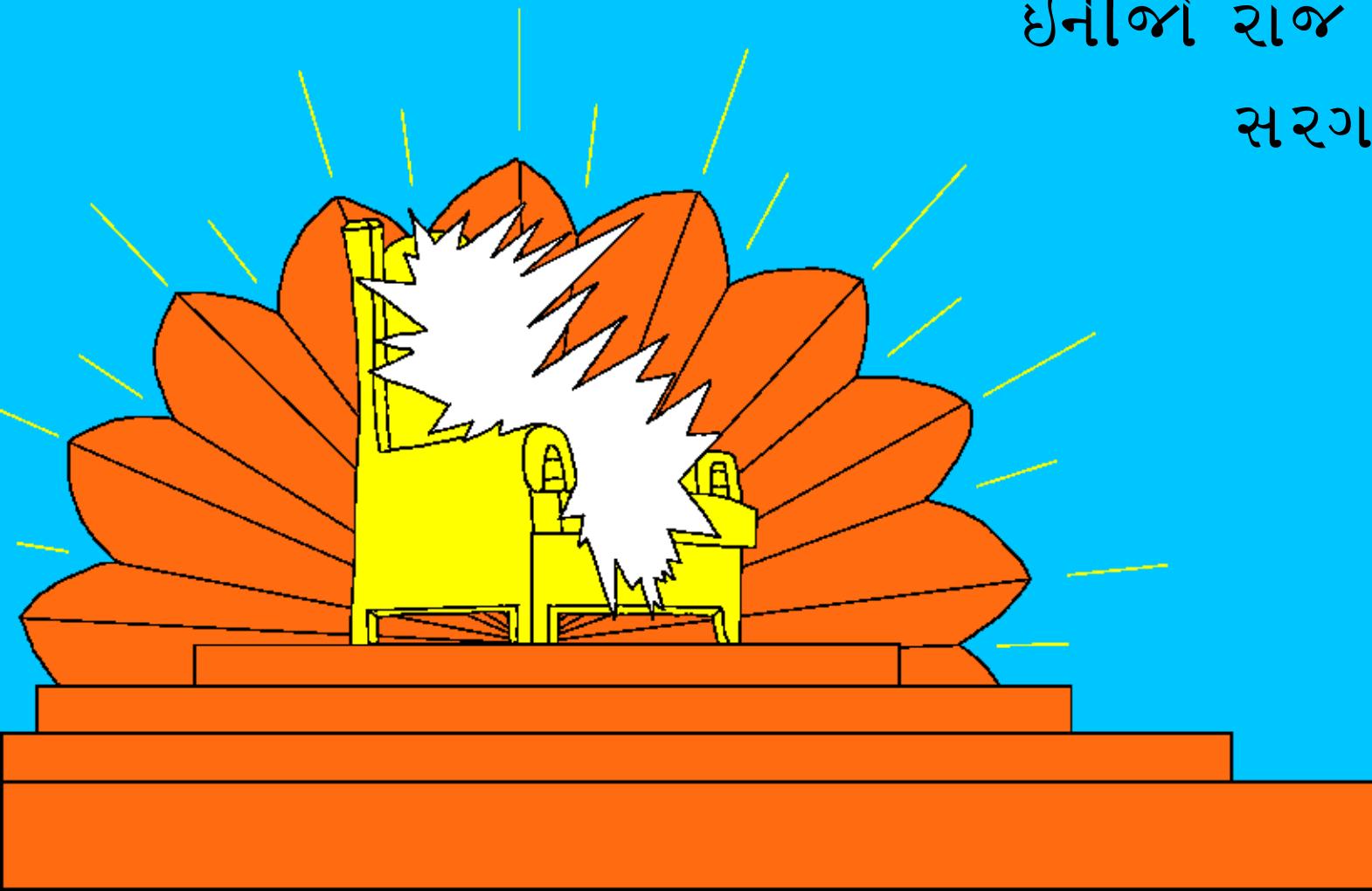
ખાઈખલ વતાયતી કે ઉ સીધા
ઈસુ કે મલધા. શરીર જ
અનુપર્સ્થિતી મે ઈશ્વર
જ હાજરીમે હુન્દા.

ઈશ્વર ભેર હાજર
થીએ

ખાઈખલ છેલી ચોપરી, નજારો પાકે વતાયતી કે સરગ કતરો
લાટ આય. એન મે ખાસે મે ખાસી ગાલ હી આય કે, સરગ
દુશ્વર જો ઘર આય, દુશ્વર મહુણી ડેકાણો આય. પરતુ
દુનીજો રાજ સિંઘાસન
સરગ મે આય.

ਡੇਵਡੁਤ ਨੇ ਘ੍ਯਾ ਸਰਗ ਮੇਂ ਰੇ ਵਾਰੇ
ਈਸ਼ਵਰ ਜੁ ਪੁਜਾ ਕਰੀਐਤਾ ਏਨ ਰੀਤਾ
ਈਸ਼ਵਰ ਜਾ ਜਤਰਾ ਪਾਣ ਮਾਡੁ ਮਰੀ ਬਧਾ
ਆਦ ਨੇ ਸਰਗ ਮੇ ਬਧਾ ਈਥੇ ਉ ਮੇਂ
ਈਸ਼ਵਰ ਜੁ ਗ੍ਰਾਥਨਾ
ਲਾ ਛੁਕਿਓ ਖਾਸ
ਗਿਤ ਗਾਇਐਤਾ.

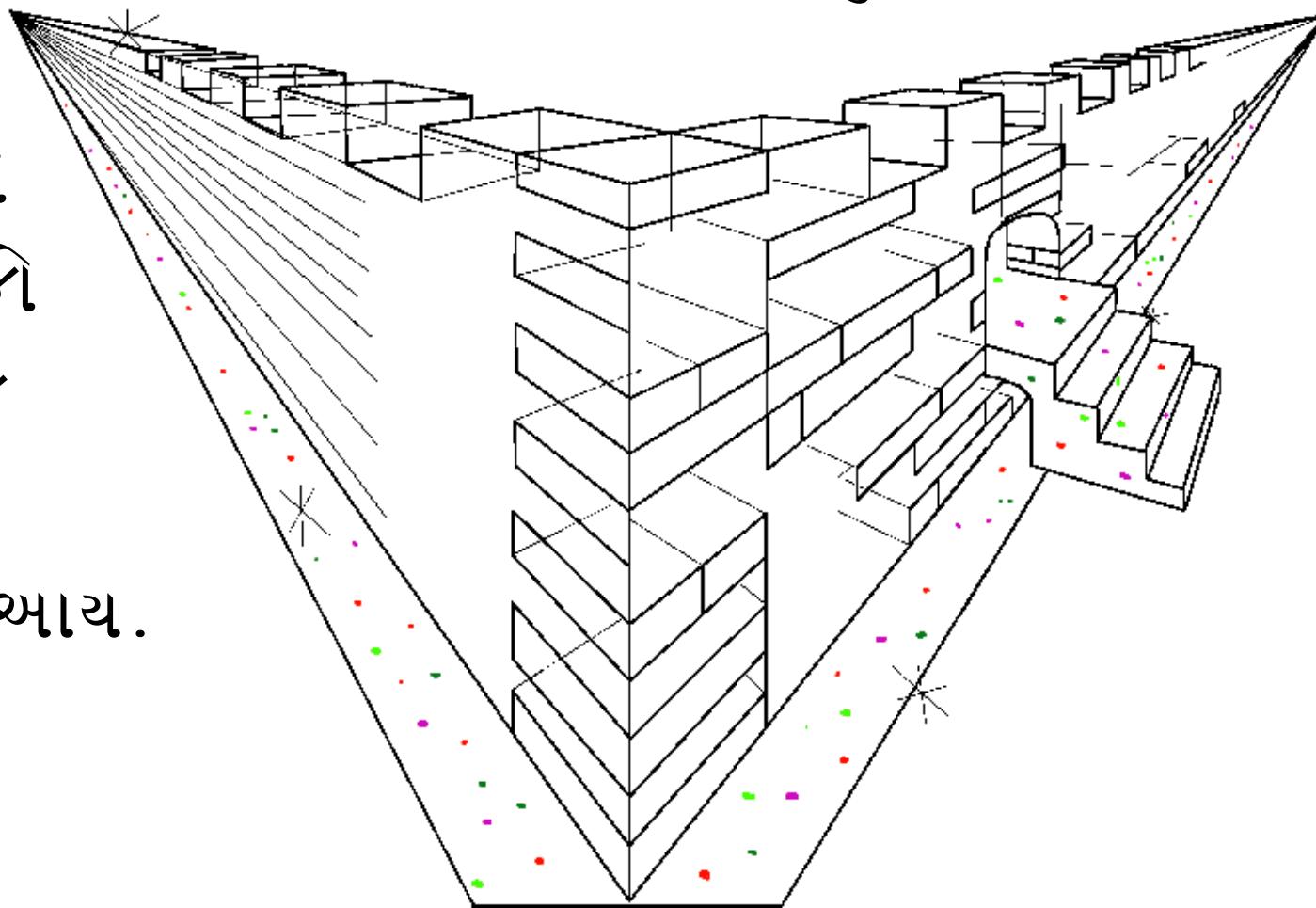

જોકો ગીત ઉ ગાઈએતા ઓની મેનુ
હકે ગીતજા સભધ હી આય. આંઈ
લાયક ઈયો આંઈઅસાંકે મુક્તી ડના
ઈયો ઈશ્વર આંઈ મહીડેસ ને
જાતી કે પિંઠ જો લુધ વોડાયને
ને આંઈ અસાંકે
અસાંકે ઈશ્વર
રાજાને પુજારી
મનાયા ઈયો.
નજારો 5:9

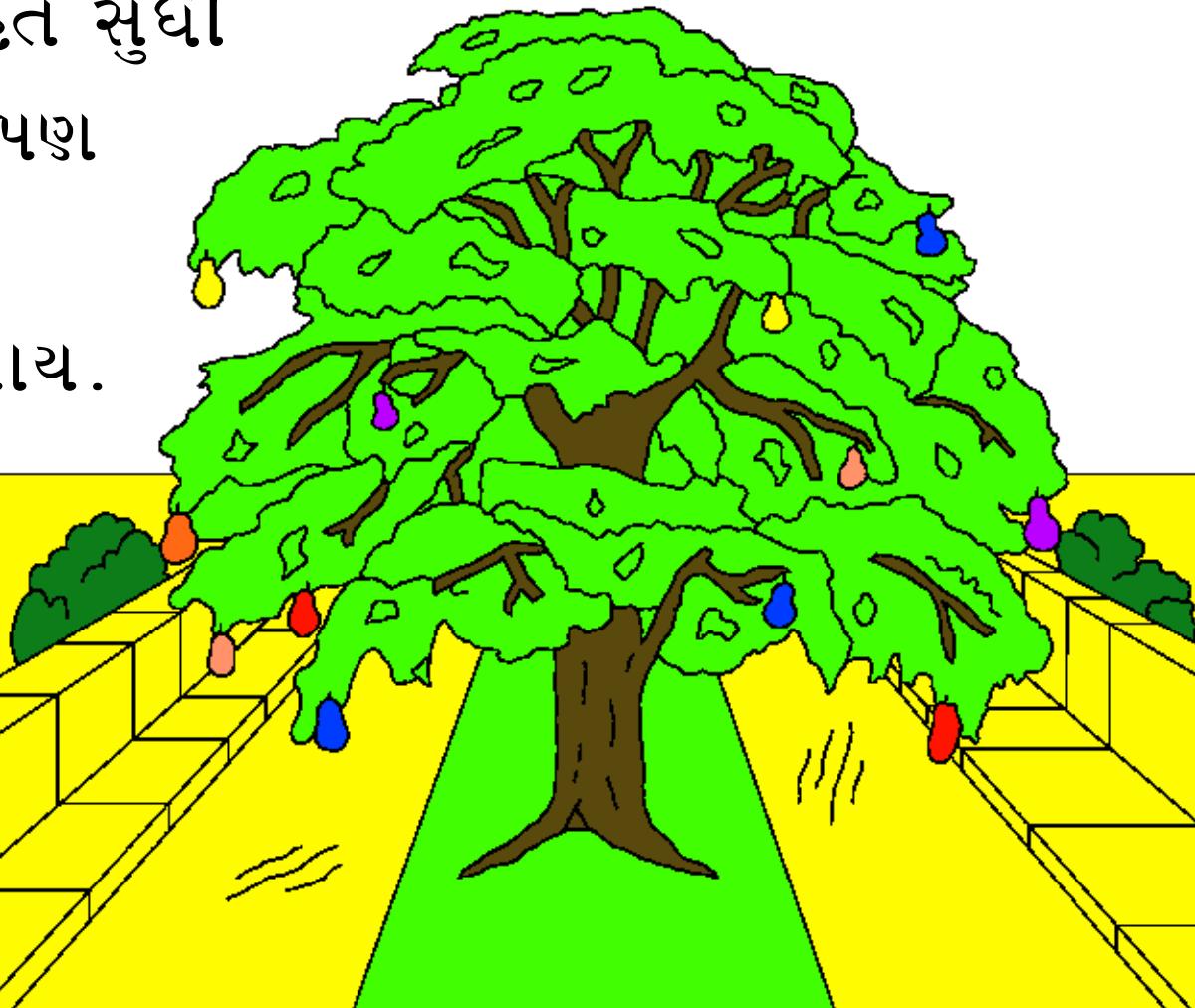
ખાઈખલ જે છેલે પને મેં સરગા કે નઉ ચરુશાલમ જે રૂપ મેં
વર્ણન કરે મેં આયો આય. ઉ ચોકેર વડી વડી ધિવાલ આય ઉ
ધિવાલ સ્ક્રીટ જે ચોખે જેસ્પર જે ચમકદી એન ધિવાલ જો
પાયો ગય મેડ કિંમતી પાણ્ણા ને હીરાનું વજે મેં આયો આય.

મહુની
શેર જો
ધરવાજો
હકેડ જ
મોતીનું
ભનલ આય.

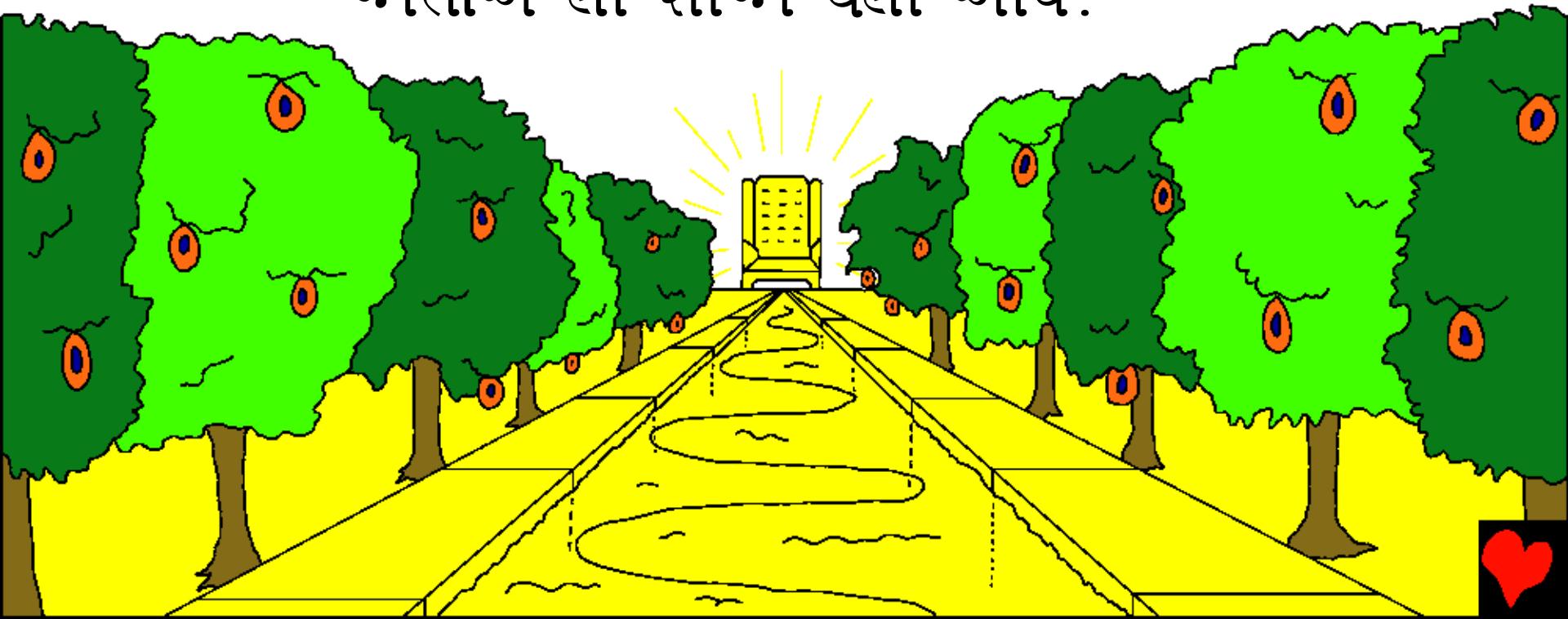

હી વડે મોતીએજો ઘરવાળો કુદે પણ ભન્ધ નતો થીએ હુલો
મજારા વનો ને નેરીએ. વાહુ સરગા તા મજારાનું ગચ મે
લાટ આય. સજો સેર આરીસા જેડે ચોખે સોન સે ભનલ
આય. હુતે સુધી

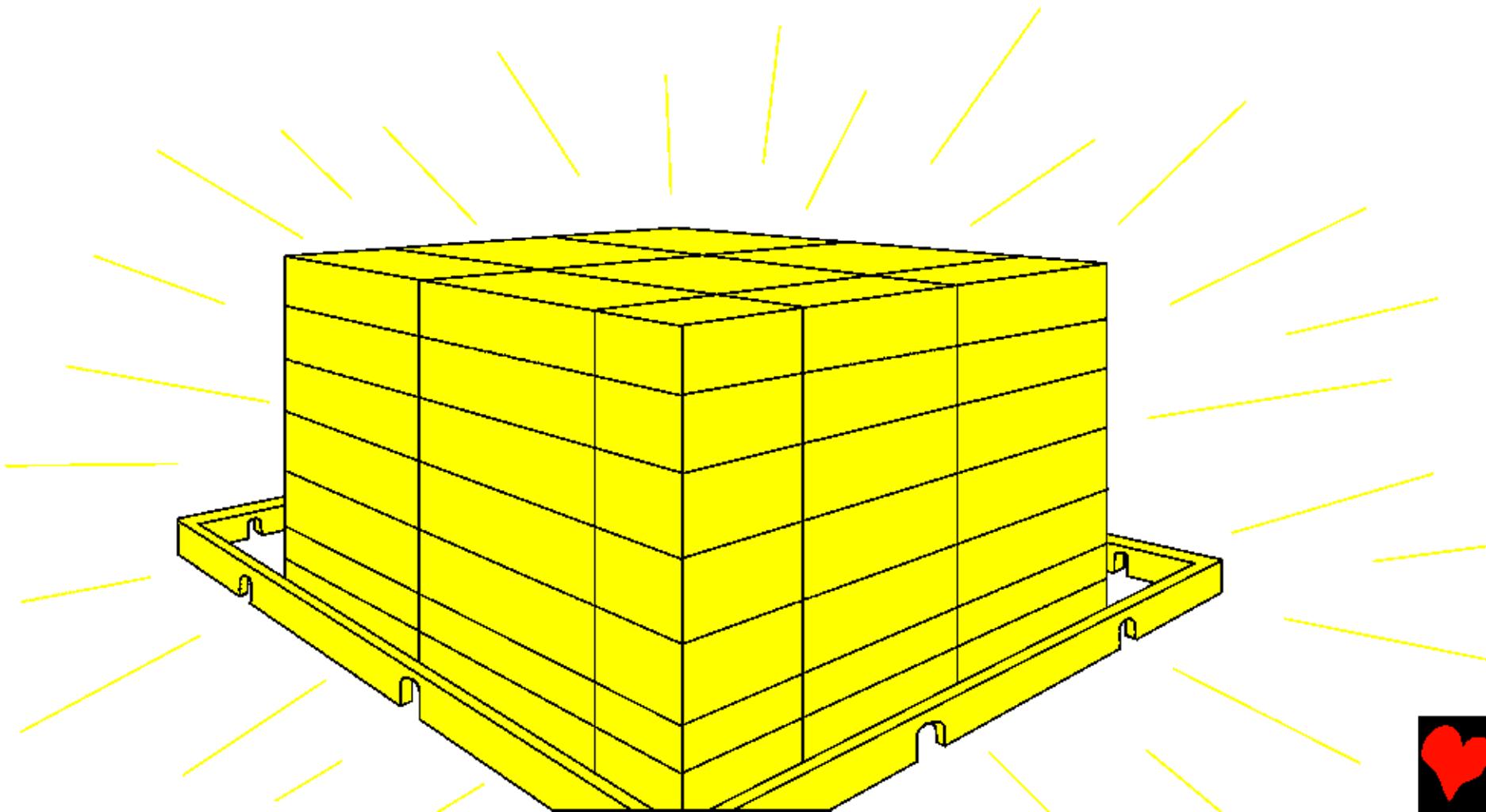
કેશોરીઓ પણ
સોન સે
ભનલ આય.

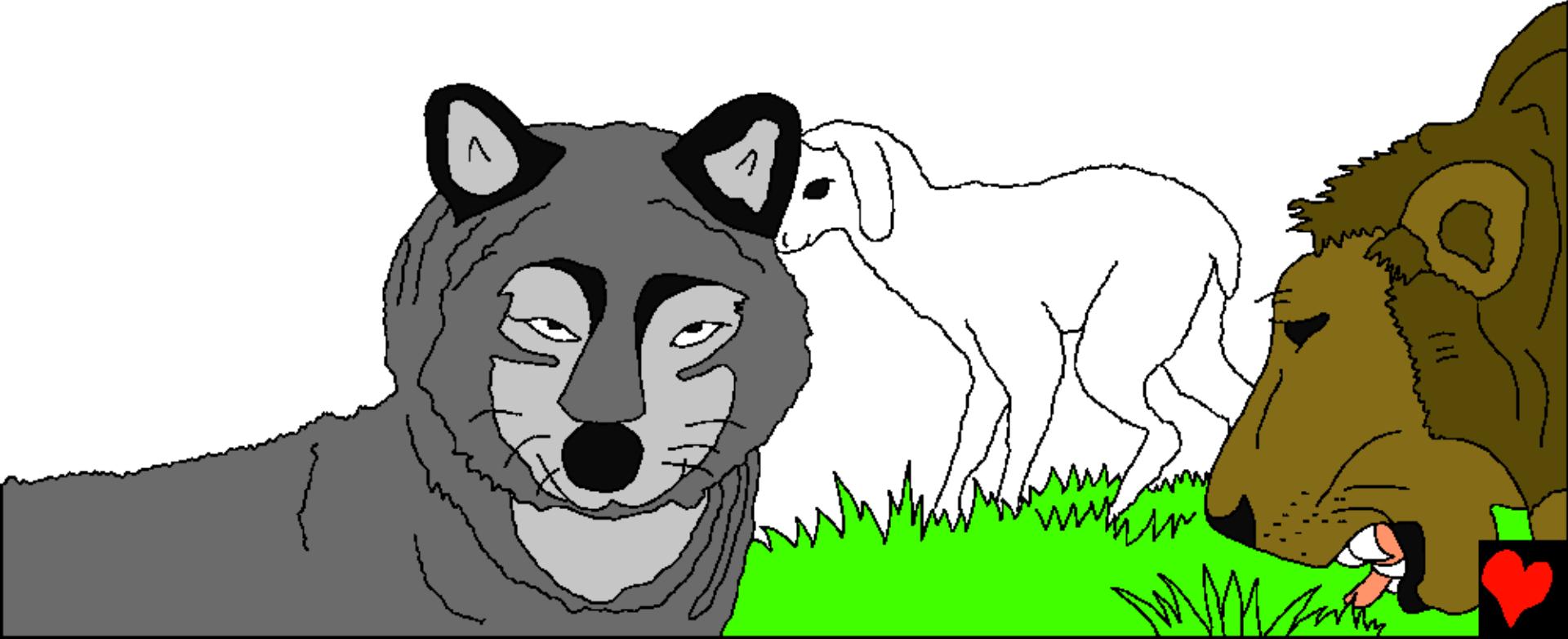
પરમેશ્વર જે સિંહાસન નું હક્કી જ્યાણ ડનેવારી ઓખીને
ખાસે પાણી જ નહી નકરેતી, નહીજે ખોચ કોરા જ્યાણ
ડનેવારા જાડ આચ જો કો પેલ વેલા એધન વાડી મેવા. હી
જાડ ખોરા ખાસા આચ. હી ખારો મેણો મેખારો ધાર ધાર
પ્રકારજા ફર તીએતાને ઓનીજા જ્યાણ ડનેવારે પન હેશ
જાતીએ લા સાજા થેલા આચ.

સરગા મે ઉજારે લા સેજ કે ચંધર જ જરૂર નાય. હતે
પરમેશ્વર જો ગૌરવ જ અદ્ભુત ઉજારો ભરે ડેતો. હતે કે
પણ રાત નતી થીએ.

હતે સુધી કે હતે જા જનાવર પણ અલગ આય. ઈ મોડે
પાલતુને ધોસ્ત જેડા આય. ૨૬ ને ભગાડ ભેરા ખાયતા. હતે
સુધી કે સી પણ દો વારે ગા ખાયતા. પરમેશ્વર ચ્યા હી
પાંજે પવીતર હુંગરે કે નતા ડોખી ને નતા નોકશાન કેન્ધા.

અસાં ચોકેર નજર ફેરયા ત, હી જુડ્યો કે સરગ મે કતરીક
ચીજુ ગાયખ વૈ. ખાર જો કોઈ પણ અવાજ ન અચીન્દ્યો
વો, ન ત કો
સવારથી,
ન ત કો
વડધા વા,
ધરવાબે
ત કોઈ
તાડો
ન વો.

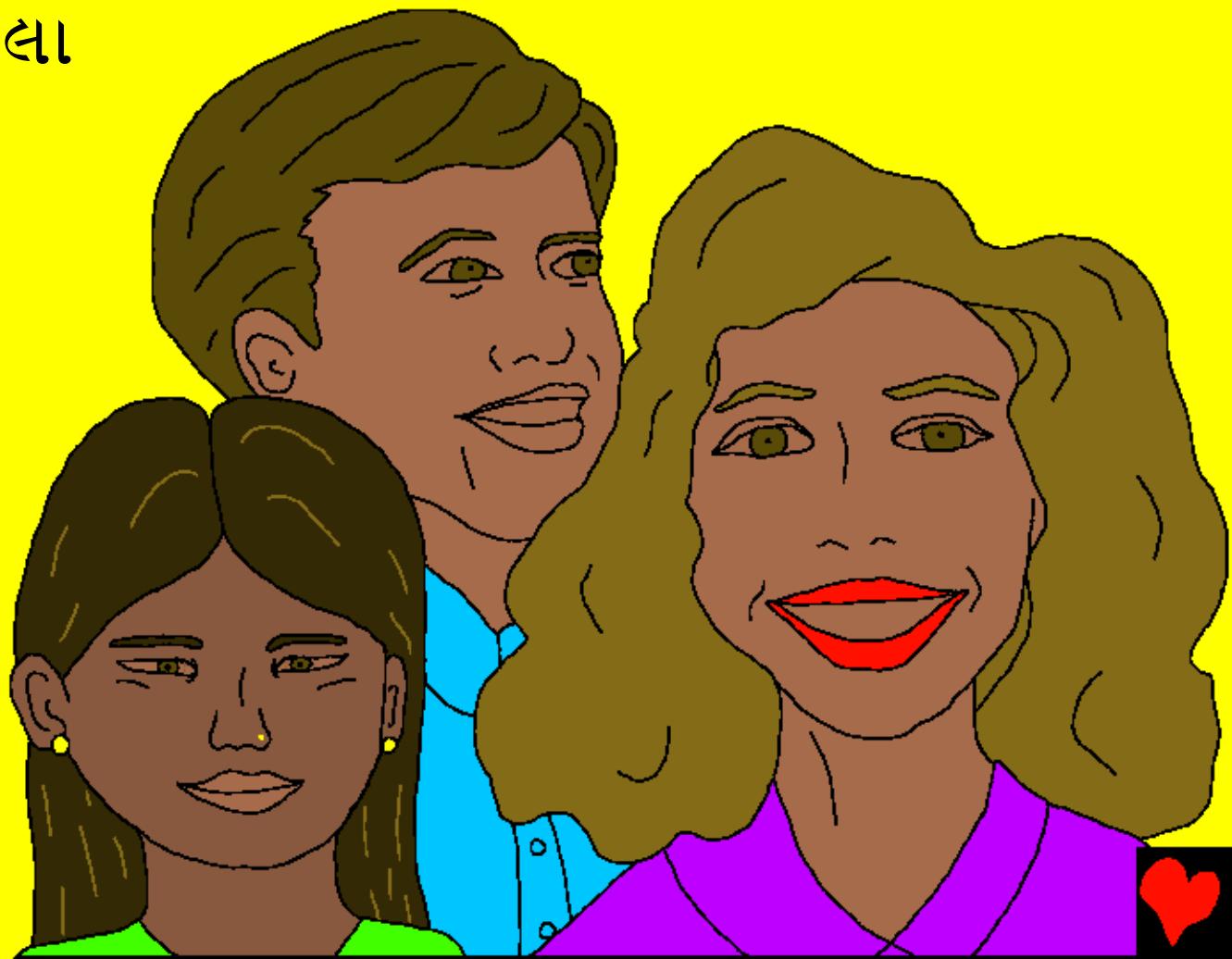
કોલાય, હતેસરગ મે કોઈ ચોર ન વા. હતે નત કોઈ કુડો
માડુ, ખુની, જાધુગર ને નતા મોલો માડુ વો. હતે સરગ મે
કો પણ પરકાર
જો પાપ
ન વો.

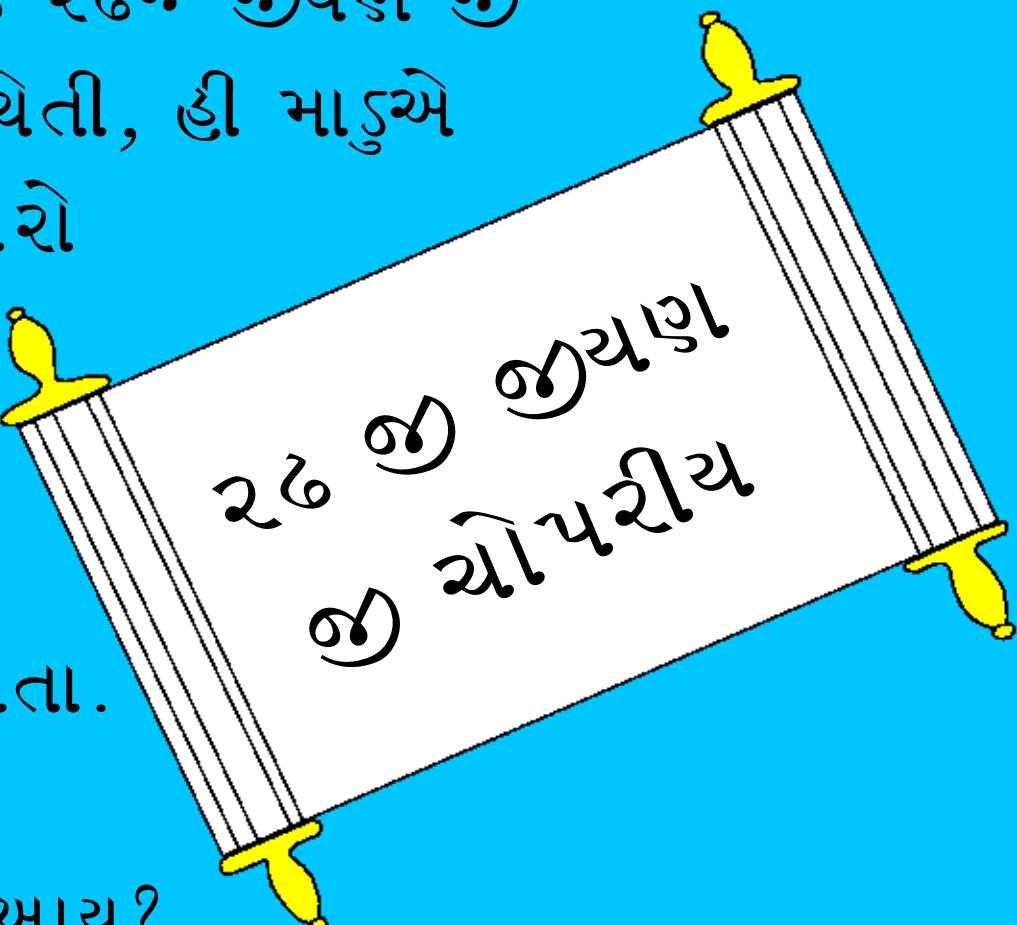
હતે સરગા મે પરમેશ્વર
ભેરા કો પણ આંસુ ન
વા. કેડક કેડક પિછે
જ્યાણ મે ગચ્છ મેડ ડોખ
જે કારણ પરમેશ્વર જા
માડુ રડી ઉ કદેતા. સરગા
મે દૃશ્યર ઓન મેડ જા
આંસુ લુઈ વજધા.

હતે સરગા મેં મોત નતી વે પરમેશ્વર જા માંડું હમેસલા
દુષ્પર ભેરા રોન્ધા. હતે નતા કો પણ ડોખ આય, ન રુંગો ન
ધરધ, ન ભીમારી ન જુધાઈ ન મોતજી કીરચા. સરગા મે મેડે
દુષ્પર ભેરા હમેસલા
રાજ ધ્યિ.

મણી મે ખાસો, સરગ જવાન છોરા છોરીને નંદા વડા
મણીલા જો કો પ્રભુ ઈસુ કે મુક્તિડાતા જો રૂપ મે સ્વીકાર
કરે ને ઓનીમેં વિશ્વાસ રખે ને ઈશ્વર જ રીતા મનેતા.
સરગ જ હક્કી ચોપરી કે રદજે જીયાળ જ
ચોપરી સે ઓરેખે મે અચેતી, હી માનુષે
જે નાં સે ભરેલ આય. કોરો
આંકુ ખભર આય કે
એન મે કેનજા નાં લખેલ
આય? ઓની મણી જા
જોકો ઈસુ મેવિશ્વાસ રહેતા.

કોરો આંજો નાં એન મે આય?

આઈખલ જા છેલા સભધ સરગા મે અચેઝો ખાસો નોતરો
આય. ને આત્મા ને કન્યા ચેતી, ‘અચો’ ને જોકો સોણેતા
ચેતા અચો. ને જાકો ઓન્યો આય અચે ને, જોકો પણ
ઓન્યો આય એન કે જ્યાણ જો પાણી મુકૃત મે ગનેલા ડ્યો.

સરગા, પરમેશ્વર જો લાટ ઘર

ઇશ્વર ને વચન જ વાતી—ખાઈખલ

ઇનીમે જુડેતો

યોઆન 14; 2 કોરંથ વાસીએ કે કાગડ 5;
નજારો 4, 21, 22

“જોકો આંજે જીયણા મે ઉજારો તીઝેતા.”

ગીતશાસ્ત્ર ૧૧૬:૧૩૦

પુરો થીએતો

હી બાઈખલ જુ વાત્તી પાકે પાંજે મહાન ઈશ્વર ને બારે મેં
વતાયતી, જોકો પાકે ભનાય આય ને ઈ ઈન્દ્રીએતા કે આંઈ એની કે ઓરખો.

ઈશ્વર જાણેતા કે પાં ભોધડો કમ કયા ઈયો. જુનકે ઈ પાપ ચે આય. પાપ જુ સજા
મોત આય. પણ ઈશ્વર આકે ખોરો પ્રેમ કરીએતા ઈ પિંઠનો હકડો માતર પોતર, ઈસુ કે
હી ધોનિયા મે હુલાય કે ફુસ મથા આંજે પાપજુ સજા હી પિંઠ ભોગવીએ. ઈસુ મોઆ
પોય વરી જુરા ચ્ચા ને સરગ મેં પિઠને ધરે પાછા વરી ચ્ચા. જ આંઈ પ્રભુ ઈસુ મેં
વિશ્વાસ કરે ને ઈની વટે આંજે પાપજુ માઝી મંગધા, ત ઈ આકે માઝ કેઈન્દ્રા, ઈ
અચીને આં ભેરા રોન્દા ને આંઈ પણ અનંતકાર લા ઈની ભેરા રોન્દા.

જ આંઈ વિશ્વાસ કર્યો તા કે હી સચ આય.

ત આંઈ ઈશ્વર સે હી પ્રાર્થના કયો. પ્રિય ઈસુ, આઉ મનીઆ તો કે આંઈ ઈશ્વર ઈયો ને
આંઈ મુ પાપી લા માડુ ભનીને આયા ને મુલા કરેને ભરી ચ્ચા. ને હાણો આંઈ જુરા ઈયો
મેરભાની કરે ને મુંજે જ્યાણ મે અચો. ને મુંજા પાપ માઝ કયો. જેસે મુકે હાણો નયો
જ્યાણ મલે. ને આઉ હુમેસલા કરે ને અનંતકાર સુધી આં ભેરો રઈ સગા. આંજ આગયા
મને લા મુંજુ મધ્ય કયો. આંજો પોતર ભનીને આંજે લા જરો રઈ સગા. આમીન

રોજ બાઈખલ વાંચીઓ. ને ઈશ્વર સે ગાલ કરીઓ. યોઆન ૩:૧૬

